

Man skal overraske sig selv

■ Skuespilleren Kevin Costner sprang for fem år siden ud som professionel musiker. Hans mantra og gode råd er, at man til stadighed skal overraske sig selv

■ Hollywood-stjernens imødekommenhed og venlighed er bemærkelsesværdig, hvilket lover godt for koncerten på Magasinet 21. september

- Hallo, det er Simon.
- Hej, det er Kevin, vi skulle tale sammen.
- Ja, det er rigtigt. Du ringer lidt tidligere end forventet!
- Hvis det er o.k. med dig, kan vi så snakke nu? Eller skal jeg ringe tilbage om 10 minutter?
- Øh nej, selvfølgelig ikke. Nu da det lige er dig ...

Således ser mine første 15 sekunders samtale ud med den Oscar-vindende skuespiller og aktuelt turnerende musiker Kevin Costner. Det er ikke dramatisk dialog som i Oliver Stone-filmen "JFK". Heller ikke syret som i science fiction-filmen "Waterworld" og på ingen måde fjendtligt eller faretruende som i den diabolske thriller "Mr. Brooks".

Selv om Kevin Costner er aktuel, fordi han optræder med sit band Modern West på Magasinet i Odense, er det svært for ikke at sige umuligt at komme uden om hans markante rolle i filmbranchen, hvor den 56-årige amerikaner i to årtier har tilhørt den absolutte superliga.

"Danser med ulve" fra 1990 blev en gigantisk succes for Kevin Costner, der både spillede hovedrollen, instruerede og producerede. Filmen veltede sig i de mest prominente priser og sikrede ham efterfølgende roller i kæmpesællerter som "Robin Hood - Prince of Thieves" samt "Bodyguard" med Whitney Houston.

Siden har han medvirket i

omkring 20 film, hvoraf enkelte har floppet fælt som "The Postman", mens hovedparten har været gedigne omend ikke kolossale succeser som 1990'ernes storfilm. Måske fordi Kevin Costner har haft tankerne andetsteds de seneste syv år. Således er han blevet gift for anden gang, har fået tre børn med sin nye kone, så han nu er far til syv, indspillet tre albummer og turneret intenst med sit band Modern West. En efterhånden fuldtidsbeskæftigelse, der giver ham langt mere, end når han står foran et kamerahold og en instruktør.

- På en scene er der tale om ægte drama. Der er ikke mulighed for at tage en scene om, hvis man gør noget forkert. Det, du gør, er det, du gør. Det betyder, at der er langt mere nervøsitet og spænding involveret. Det er mere autentisk, konstaterer Kevin Costner, der spillede klaver lang tid inden, han indledte sin skuespillerkarriere.

Autentiske relationer

Den stadigt halvgrønne sanger og guitarist sætter stor pris på ikke at vide, hvordan en koncert kommer til at forløbe på forhånd. Og sammenligner med dette interview.

- Du sidder sikkert lige nu og tænker: "Bliver det et godt interview? Svarer han på mine spørgsmål? Vil jeg være lettet bagefter eller vil jeg føle mig skidt tilpas, fordi det gik galt?". Det er præcis de samme tanker, jeg gør

mig før en koncert. Det er sådan nogle tanker og bekymringer, der gør livet dramatisk og interessant. Livet er én lang mulighed for at skabe autentiske relationer, som er mere værd, end hvad der bliver skrevet i et magasin eller sagt på tv. Lige nu og her, hvor vi to snakker, det er ægte interaktion mellem mennesker. Dét er livet, filosoferer Kevin Costner, så undertegnede bliver ganske mundlam.

Vi har blot talt sammen i to minutter, og han har allerede bidraget med så meget personlighed og dybde, at jeg burde sende ham en buket blomster. Eller en flaske god whisky, så intentionen ikke misforstås. Heldigvis er Kevin Costner kun lige begyndt at tale. Så jeg læner mig tilbage og nyder hans rolige stemme med den behagelige accent og lader tankerne vandre til billederne fra "A Perfect World", "Field of Dreams" og "Thirteen Days".

- Selv om jeg har turneret i flere år nu, er jeg stadig nervøs, inden jeg går på scenen. Men det drejer sig aldrig om, at jeg ikke føler mig godt nok

forberedt. Det handler mere om, at jeg håber, min stemme står stærkt nok, så jeg kan give den bedst mulige koncert for det publikum, der er kommet netop den aften, forklarer Kevin Costner.

Han anser ikke sin nye rolle som sanger og guitarist for et karriereskift. Det var mere en mulighed, der opstod ud af det blå, som han greb uden at bekymre sig om udfaldet.

- Jeg har aldrig haft en plan for, hvor musikken skulle føre mig hen. Det har aldrig handlet om at indspille plader eller turnere. Sådan er det bare endt, uden at det var en del af masterplanen. Jeg spiller ikke på radiostationer eller laver reklamer for min musik, hvilket mange andre musikere ville gøre. Vi spiller vores koncerter og håber, at rygter om os får flere og flere til at dukke op. På den måde sætter vi os lidt uden for de mange mekanismer, der normalt hersker i musikbranchen, forklarer Kevin Costner.

Når han går på scenen, er der intet skuespil over det. Det er 100 procent Kevin Costner, publikum får.

Man skal overraske ...

Fortsat fra foregående side

- Det eneste, de ikke får at se, er, om jeg har haft en dårlig dag. Som professionel kan jeg ikke tage det med på scenen. Men det gælder jo for mange professioner. Min kone plejer at sige: "Hvis folk virkelig vil vide, hvem du er, så skal de opleve dig på en scene".

Et nuanceret menneske
Modern West begynder at kunne se en effekt af de mange koncerter. Publikum vender tilbage og har ofte venner og familie med.

- Publikum vokser, og det gør bandet også af samme grund. Hvis de, der kom og hørte os, droppede os efter den ene koncert, var vi aldrig nået så langt. Det er meget opmuntrende, men jeg tror også, de kan se, at bandet bliver bedre og bedre. Præcis som sangene, vi spiller, konstaterer Kevin Costner.

Han vil helst ikke sammenligne sit talent for skuespil og musik. Men han omtaler sig selv som en yderst gennemsnitlig guitarist, der spiller for ikke kun at stå med en mikrofon på scenen. Hans musikalske niveau er da også blevet mødt af skepsis undervejs, hvilket han ikke lægger skjul på. Men skeptikere kan omvendes, hvis man gør en indsats.

- Modern West kommer med en mur af lyd, som overrasker de fleste. Vi spiller ofte i to timer med original musik, som de aldrig har hørt før, selv om den virker genkendelig i sit udtryk. Det er ikke populærmusik, som publikum knap orker at hængive sig til længere, vurderer Kevin Costner.

Han tror som sådan ikke, bandet er mere populært i Europa end i USA. Det spiller bare langt mere her, selv

om musikken er ærkeamerikansk.

- Jeg føler mig af en eller anden grund meget komfortabel i Europa, hvilket sikkert skyldes, at mine film har skabt relationer overalt, så jeg ikke behøver at frygte at tage nogen steder hen, konstaterer Kevin Costner.

En af årsagerne til, han tog musikken op, var netop, at han havde så meget spildtid i sin trailer, når han indspillede film langt væk hjemmefra.

- Jeg havde masser af tid til rådighed, som jeg ikke ville bruge på at lave ingenting. Når jeg opholdt mig i en fremmed by, ville jeg ikke bare være én, de lokale så skyggen af. Hvorfor ikke optræde på det lokale spillested, så de kunne høre min musik og tænke: "Hmmmm, der er mere i ham, end vi troede", fortæller Kevin Costner og retter for anden gang fokus på intervieweren.

- Tag dine egne venner, der måske tror, du "kun" er journalist. Hvad nu, hvis du interessererede dig for arkitektur eller var dygtig til at male? Det ville give dig et lag mere, så dine venner ville tænke: "Den her motherfucker er ikke blot journalist, han er en virkelig 'cool dude', der har flere talenter, siger han og griner hæst.

Jeg ler med. Både fordi han har ret, og fordi det er så surrealistisk, at Kevin Costner sidder og analyserer min person. En totalt fremmed for ham, som er journalist nummer 117 gange 117, han taler med.

Der ligger tydeligvis et personligt statement i spekulatjonen. For ham handler det om ikke altid at være "ham skuespilleren". Men at vise, at han har flere stren-

ge at spille på. Ikke for at få mere opmærksomhed, men alene for at være et mere nuanceret og mangefacetteret menneske.

- Jeg har aldrig søgt opmærksomhed og slet ikke den falske, som ofte tilfalder berømte personer. Jeg bryder mig ikke om, at jeg er adskilt fra andre mennesker med reb til premierer. Jeg kan heller ikke lide at køre i store, smarte biler, at andre skal vente på mig på restaurant, og at folk glori efter mig. Det tiltaler mig ikke.

Jeg vil gerne blande mig med andre, og det gør jeg på en eller anden måde på en scene. Der kan ingen stoppe mig, og alle i rummet er fælleles om oplevelsen. Vi er simpelthen på samme niveau, vurderer Kevin Costner.

Det er mit liv

Musikken, som han spiller sammen med Modern West, er countryinspireret rock. En genre som en lang række musikudgivende skuespillere har kastet sig over før ham. Han tror dog ikke, det skyldes en fælles passion for country og roots-genren, men mere at han er vokset op steder i USA, hvor det er den slags musik, der var fremherskende.

- Mine rødder er i den amerikanske roots-tradition. Musikken er rock, mens historierne kommer fra countryen. Jeg er dog ikke helt sikker på, hvilke historier, jeg egentlig fortæller, fordi de handler om så mange forskellige emner, fortæller Kevin Costner.

På hans seneste album "From Where I Stand", der netop er udkommet, handler sangene om alt fra soldater, der vender hjem fra Irak og Afghanistan, til menneskers

”Man kan ikke komme hjem fra arbejde hver dag som en ny person, men man kan gradvist og konstant forandre sig selv.

Kevin Costner

Født i Lynwood, Californien, 18. januar 1955. Har tyske, irske og cherokee-aner. Har i sin barn- og ungdom boet flere steder i USA på grund af sin fars arbejde. I 1973 begyndte Kevin Costner på California State University i Fullerton. Ved siden af begyndte han at tage skuespillektioner.

Efterfølgende fik han et marketingjob i Orange County, som han kvittede efter kort tid for at flytte til Hollywood, hvor han kørte lastbil, arbejdede på en fiskerbåd og kørte bus til berømte stjerners hjem.

Hans første filmrolle var i "Gensyn med vennerne" fra

1983, hvor han endte med at blive klippet ud. Efter "Silverado", 1985, tog karrieren for alvor fart. I 1990 blev han med et superstjerne efter Oscar-vindende "Danser med ulve".

I dag er han gift med Christine Baumgartner, de har tre børn sammen. **Hans ekskone** Cindy Costner og han har også tre børn. Det syvende barn stammer fra et kortere forhold mellem de to ægteskaber.

Er placeret som nummer 27 på Empire Magazines "The Top 100 Movie Stars of All Time".

Skulle have spillet præsi-

dent i "Air Force One", 1997, men gav rollen til Harrison Ford, da han ikke var færdig med "The Postman", der floppede fælt. Omvendt fik Costner Fords rolle i "JFK". Er stor fan af den engelske fodboldklub Arsenal. **Kevin Costner** er én af de få Hollywood-skuespillere, der aldrig har lavet en opfølger på sine mest succesfulde film. Således er der hverken indspillet en "Bull Durham 2", "Tin Cup 2", "Danser med ulve 2" eller "Bodyguard 2".

www.kevincostner.com
www.kevincostnermoder-nwest.com

sidste øjeblik, inden de dør og bliver til engle.

- Jeg kan godt lide at skrive om unge helte, der vender hjem fra krig for evigt forandrede. Men jeg kan også godt lide at skrive om min ungdom, hvilket "Where Do We Go From Here" er et godt eksempel på. Den handler om, da jeg var 14 år gammel i 1969 og helst ville kysse piger til den lokale byfest, mens min storebror var i Vietnam, Armstrong gik på månen, og Bob Dylan spillede sine sange, beretter Kevin Costner.

Han er glad for, at han gennem musikken kan lade folk komme tættere på sig og ikke virke utilnærmelig. Men det handler også om, at han gerne vil slå et slag for miljøet og kontinuerligt forsøge at forandre verden til det bedre.

- Jeg er ikke på nogen form for korstog, men det er mit liv, og jeg gør med det, hvad jeg vil. Derudover higer jeg

efter at kunne overraske mig selv ind imellem. Det er essensen af livet at kunne forbløffe ikke kun sig selv, men sin kone, sine venner og sin familie, fordi man gror som menneske. Hvis man stopper med at gøre det, er der noget, der går tabt. Man kan ikke komme hjem fra arbejde hver dag som en ny person, men man kan gradvist og konstant forandre sig selv. Det er vigtigt at holde sig for øje. Husk at overrask dig selv, så får du et bedre og mere interessant liv, formener Kevin Costner med en faderlig og umådeligt rar tone.

Det råd er hermed taget til efterretning og givet videre.

Magasinet, Odense, onsdag 21. september kl. 20

Af Simon Staun
sim@fyens.dk